

מְאוּרֵי אֹר

עַל-יְדֵי הַחֲטָאִים וְהַפְגָּמִים שְׁלָנוּ גָרְמָנוּ
בְּכִיָּה לִשְׂכִינָה פְּבִיכּוֹל,
בְּבַחֲיִנַת "רַחֵל מְבַכָּה עַל בְּנֵיהָ", וְנִסְתַּלְקוּ
הַמְּאוּרֵי-אֹר (=הַצַּדִּיקִים הָאֲמִתִּיִּים) וְנִתְגַּבְּרוּ
הַמְּאוּרֵי-אֵשׁ (=אֱלוֹ שִׁמְדָּמִים עֲצֻמִּים לַצַּדִּיקִים)
וְנִחְרַב הַבַּיִת-הַמְּקֻדָּשׁ.

וְעַל-יְדֵי שְׂאָנוּ בּוֹכִין וּמִתְאַבְּלִין עַל זֶה, עַל-
יְדֵי-זֶה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ מְרַחֵם עָלֵינוּ וּמְהַפֵּךְ
מִהַפֵּךְ אֶל הַפֵּךְ, שִׁדְיָקָא עַל-יְדֵי הַבְּכִיָּה
שְׁלָנוּ נִתְתַּקַּן הַפְּגָם שֶׁגָרְמָנוּ בְּכִיָּה לִשְׂכִינָה
פְּבִיכּוֹל, וְנִתְגַּלִּין וּמְאִירִין הַמְּאוּרֵי-אֹר
שֶׁהֵם בְּחִינַת פְּאָר.

מתבייש בעברה

עקר דרך התשובה הוא על-ידי בושה
ובזיונות ושפיכות-דמים,
שישמע בזיונו וישתק, ומכל-שכן
כשמבזין אותו ושופכין דמו בשביל
שרוצה להתקרב אל האמת.

ואם אין לו בזיונות ושפיכות-דמים
מאחרים, צריך לבזות את עצמו ולשפך
את דמו בקרבו בעצמו ולהתבייש בעצמו
על מעשיו, וכמו שאמרו רבותינו ז"ל:
'העובר עברה ומתבייש בה, מוחלין לו',
כי בושה היא עקר התשובה פנ"ל.

תַּעֲיִיתִי כְּשֶׁהָ אֲבִד

הַשֵּׁם יִתְבַּרַּךְ הִרְפוּ לְקִרְוֹת אֶת הָאָדָם תִּכְרַךְ
כְּשֶׁרוֹאֶה שֶׁהוּא תּוֹעֵה מִדֶּרֶךְ הַשִּׁכָּל הַיָּשָׁר אֶל
דֶּרֶךְ אַחֵר מְקַלְקֵל, יֵשׁ שֶׁקּוֹרְאוֹ בְּרַמְיָה וַיֵּשׁ
בְּקִרְיָאָה מִמֶּשׁ, וַיֵּשׁ שְׁבוּעֵט בּוֹ וּמִפֶּהוּ.

וְכִשְׁעֵדִין לֹא נָטָה הִרְבֵּה מִדֶּרֶךְ הַיָּשָׁר, אָז אֶפְשָׁר
לוֹ בְּקָל לָשׁוּב מִחֲמַת שֶׁהוּא מִפִּיר עֵדִין אֶת הַקּוֹל
וְרָגִיל בּוֹ, כִּי זֶה סָמוּךְ הִיָּה אֶצֶל הַשֵּׁם יִתְבַּרַּךְ,
וְעֵדִין לֹא שָׁכַח אֶת הַקּוֹל,

אֲבָל כְּשֶׁכָּבַר נָטָה הִרְבֵּה מִהֲדָרָה, אָז כָּבַר שָׁכַח
קוֹל הַתּוֹרָה וְהַשֵּׁם יִתְבַּרַּךְ, וַאֲיֵנוּ מִפִּיר בּוֹ,
וְקָשָׁה לוֹ אֲזִי לָשׁוּב.

עַל-כֵּן צָרִיכִין לְבַקֵּשׁ מִהַשֵּׁם יִתְבַּרַּךְ וּלְצַעֵק בְּקוֹל
גָּדוֹל מֵעֵמֶק הַלֵּב: "תַּעֲיִיתִי כְּשֶׁהָ אֲבִד בִּיקְשׁ
עֲבֹדָה", הֵינּוּ שֶׁתִּמְהַר לְבַקֵּשׁ שֵׁנִי כָּל זְמַן שֶׁאֲנִי זוֹכֵר
עַל כָּל פָּנִים עֵדִין קוֹל הַתּוֹרָה וְהַמְצִוּוֹת.